

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC-9192	03-07-2017

До Върховния административен съд на Република
България
чрез Съдийска колегия
на Висш съдебен съвет

ЖАЛБА

от Карамфиле Ранкова Тодорова

e-mail:

Тел.

Срещу: РЕШЕНИЕ 2. 1 и РЕШЕНИЕ 2.2 на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 27 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 27 юни 2017 г., публикуван на 29.06.2017 г.

правно основание: чл. 193 ал. 7 вр. чл. 187 ал. 1 от Закона за съдебната власт.

Уважаеми върховни административни съдии,

В срок обжалвам Решение 2. 1 и Решение 2.2 на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 27 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 27 юни 2017 г., публикуван на 29.06.2017 г. и моля да ги отмените като незаконосъобразни.

С Решение 2.1 от 27.06.2017 г. Съдийската колегия на ВСС повишава на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Татяна Валентинова Грозданова - Чакърова - съдия в Окръжен съд - София, на длъжност „съдия” в Апелативен съд - София - наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС”, с

основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

С Решение 2.2 от 27.06.2017 г. Съдийската колегия на ВСС повишава, на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Калинка Стефанова Георгиева - съдия в Окръжен съд - София, на длъжност „съдия” в Апелативен съд - София - наказателна колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС”, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

Разпоредбата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ е неприложима към обявения с Решение на ВСС по протокол № 41/16.07.2015 г. конкурс за повишаване в длъжност и преместване.

По допустимост на жалбата:

Като действащ съдия и участник в същия конкурс имам правен интерес согласно чл. 187 ал. 1 ЗСВ да обжалвам посочените решения, тъй като с тях са засегнати мои права и законни интереси.

Правата и законните ми интереси са увредени, тъй като решенията на СК на ВСС, като основани на незаконосъобразно придаване на обратно действие на разпоредбата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ, водят до нееднакво третиране на участниците в конкурс, в който съм участвала и аз, като незаконосъобразно за част от тях, сред които са и така повишените с атакуваните решения лица, е дадена привилегия за кариерно израстване без да са участвали в дължимата за това конкурсна процедура по нов ред.

За останалите, сред които съм, възможността за кариерно израстване е осуетена, доколкото свободните места биват заети по посочения ред, а нови конкурси, по тази причина, няма да се обявяват.

По основателност на жалбата:

ЗИДЗСВ обн. ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г., доп., бр. 76 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г., въвежда завишени изисквания за аналитичност и мотивираност на резултатите от оценяването на магистратите участвали в конкурс и класирането им. С обжалваните решения Съдийската колегия на ВСС прилага незаконосъобразно нормата на чл.193, ал.6 от ЗСВ към приключил преди влизането в сила на ЗИДЗСВ конкурс.

Единственото отношение, което ЗСВ взема към досегашни конкурсни процедури е уредено в нормата на § 210 от ПЗР, а именно - „Започналите до влизането в сила на този закон конкурсни процедури за повишаване и преместване в органите на съдебната власт се довършват при досегашните условия и ред”.

ВСС пренебрегва тези изисквания на закона и незаконообразно с §6 от ПЗР на Наредбата създава възможност за магистрати, които не са оценявани и класирани по предвидения в закона ред, да бъдат назначени на свободни длъжности, без провеждане на нов конкурс.

Обжалваните решения и Нормата на §6 от ПЗР на Наредба №1 от 9 февруари 2017 г. на ВСС, за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт, обн. ДВ, бр. 17 от 2017 г., в сила от 21.02.2017 г. противоречат на § 210 от ПЗР към Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г., доп., бр. 76 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.), с който изрично е предвидено, че започналите до влизането в сила на този закон конкурсни процедури за повишаване и преместване в органите на съдебната власт се довършват при досегашните условия и ред.

Нищо не е уредено за приключилите вече конкурси, което е напълно логично, тъй като по отношение на тях изобщо не са приложими новите правила уредени с Глава IX от ЗСВ.

След като с по-високия по степен нормативен акт изрично не е дадено обратно действие на нормите по Глава девета от ЗСВ, включително и на чл.193, ал.6 от ЗСВ, незаконообразно и в противоречие с чл. 12 от ЗНА това е сторено с обжалваните решения. ВСС по същество с § 6 от ПЗР от Наредбата допълва закона, придавайки обратно действие на нова норма към приключили вече конкурси. Съгласно чл. 14 ал.1 от ЗНА, обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба. След като законодателният орган със закона не е придал обратно действие на норми касаещи новия ред за провеждане на конкурсите към вече приключили такива, това може да бъде променено само с нов закон. Обжалваните решения са незаконообразни, защото с тях се заемат без провеждане на нов конкурс свободни места, като се използват резултати по приключил преди ЗИДЗСВ конкурс, извършен без назначените магистрати да са оценени и класирани по посочения в чл.192, ал.1 от ЗСВ начин.

Нормата на § 6 от ПЗР от Наредбата се явява едно допълнение към закона, тъй като такава възможност в него няма.

С Решение 2.1 и Решение 2.2 на Съдийската колегия на ВСС по Протокол №

27 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 27 юни 2017 г., в противоречие на закона, елиминира въведение с него единен комплексен стандарт за оценка на магистратите, назначавайки такива, неоценени и некласирани по реда на чл.192, ал.1 от ЗСВ на свободни длъжности. Това противоречи на въплътена в закона идея за необходимост от диференциация на качествата на всеки отделен магистрат и конкретна персонална преценка на квалификацията, достиженията и професионалната му пригодност към конкретната длъжност, защото критериите, по които те са оценявани по стария ред не са съответни на новите. Именно това е наложило промяната в начина, по който се провеждат конкурсите, тъй като старият е бил неуспешен.

Незаконосъобразно с обжалваните решения се прилага неприложимият към обявения с решение на ВСС по Протокол № 41/16.07.2015 г. конкурс чл.193, ал. 6 от ЗСВ.

Тази норма е материалноправна, тъй като създава права и задължения. Това е правото на класирания следващ по ред кандидат да бъде назначен и съответстващото на това правомощие на административния орган да го назначи. Процесуалноправните норми уреждат процедурата, по която се упражняват съответните права и задължения, не и тяхното съдържание, отговарят на въпроса „как”, а не на въпроса „какво”.

Нормата на чл. 193, ал.6 от ЗСВ не урежда процедура, не посочва как да бъдат реализирани правата и задълженията, а урежда самите тези права и задължения (правомощия) - правомощие на административния орган да назначи и право на правоимаша (класиран кандидат с оценка не по - ниска от „5”) да бъде назначен.

Установен принцип в правото е, че нормите, с които се създават права и задължения, нямат обратно действие. За да може да се даде обратно действие на едно правило, е необходимо изрично разпореждане в съответния нормативен акт, каквото в ЗИДЗСВ липсва. Законът не е придал обратно действие с изрична разпоредба на нито една норма касаеща новите конкурсни процедури, нито към не приключилите, още по - малко към приключилите такива. Като е сторила това с обжалваните решения Съдийската колегия на ВСС незаконосъобразно е допълнила закона, правомощия за което няма.

Нормата на чл. 193 ЗСВ е неприложима към приключили конкурсни процедури по стария закон, поради несъответността на оценяването на кандидата като провеждано по изцяло нова методика (именно към която методика се отнася

нормата и на чл. 193 ЗСВ), към оценяването на кандидата по стария закон, към която стара методика новата норма очевидно не може да има никакво отношение.

Оценяването и класирането по начина посочен в чл. 192, ал. 1 от ЗСВ нормата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ приема като условие, създаващо съответното право на кандидата. Защото промените в ЗСВ в частта относно конкурсите целят постигане на реални, а не само на декларирани справедливост, обективност, публичност и прозрачност при оценяването и кариерното израстване на съдиите. Чрез тях се гарантира в максимална степен избор на най-компетентните и почтени професионалисти. Обжалваните решения са незаконообразни, те са постановени в нарушение на закона и препятстват постигането на заложената в него цел.

Обжалваните решения се основават на приложението на пар. 6 от ПЗР на Наредбата, която сама по себе си е незаконообразна и позволява назначаване на магистрати по ред и на основания, каквито не са били предвиддани към момента на участие в приключилите конкурсни процедури. Разумът на нормата на чл. 193 ал. 6 ЗДВ е за приложение на закона към конкурсни процедури които ще протекат и приключат по новия ред, и е с действие напред.

Това се извежда и от буквалното тълкуване на нормата на чл. 193 ал. 6 ЗСВ, (Нова - ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г.) предвиждаща хипотеза на приключила предходна конкурсна процедура. Съгласно нормата, юридическият факт на приключване на предходен конкурс е постановяване на решение на съответната колегия на ВСС за това.

Постановяване на такова решение – за обявяване на конкурс за приключил, не е уредено като правомощие на съответната колегия на ВСС по отменения ред до приемането на цитирания ЗИДЗСВ. Следователно, законът предвижда новите правила за назначаване по чл. 193 ал. 6 ЗСВ да могат да се подвеждат само към фактически състави, които настъпват по новите правила на закона на ЗИДЗСВ, и които действат само занапред.

Незаконообразността на обжалваните решения почива на незаконообразността на пар. 6 от ПЗР на Наредбата, тъй като противоречи на чл. 7 ал. 2 от Закона за нормативните актове, тъй като наредбата не може да урежда обществени отношения, каквито не са уредени в закона, да приема правила, каквито не са предвидени в закона, да го допълва или изменя.

Нормата на § 6 от ПЗР на Наредбата противоречи на пар. 210 от ПЗР на ЗИДЗСВ (ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г., доп., бр. 76 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.).

Противоречи и на чл. 14 ал. 1 и ал. 2 от ЗНА, съгласно които обратна сила на

нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба, както и обратна сила на нормативен акт, издаден въз основа на друг нормативен акт, може да се даде само ако такава сила има актът, въз основа на който той е издаден.

След като ЗИДЗСВ(ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г., доп., бр. 76 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.), не предвижда обратно действие на новото правило на чл. 193 ал. 6, още по – малко такова действие може да предвиди издадената за приложение на закона наредба.

Като е излязла извън обхвата на закона, по чието приложение е издадена, нормата на пар. 6 от ПЗР на Наредбата е в нарушение на чл. 12 от ЗНА, съгласно който актът по прилагане на закон може да урежда само материията, за която е предвидено той да бъде издаден.

В нарушение е и на чл. 15 от ЗНА, съгласно който нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Назначаването на магистрати при условията и по реда на чл. 193, ал. 6 ЗСВ във връзка с §6 ПЗР от Наредбата представлява „възстановяване на висящността“ на вече приключили конкурсни процедури, което е в противоречие с принципите на законност (чл. 4 АПК), равенство (чл. 8 АПК), правна сигурност и легитимните правни очаквания.

Всички магистрати имат равни процесуални права да участват в конкурсите по ЗСВ. Нееднаквото им третиране, до което би довело привилегированото назначаване на кандидати по приключили процедури, без основанията за това (доколкото това са изцяло нови законови основания и естествено имат действие напред) да са били известни на останалите участници към момента на участие в конкурсните процедури, и които иначе би следвало да се явят на нов конкурс, е дискриминационно и в нарушение на вътрешния правов ред и правото на ЕС. С приемането на обжалваните решения, на самостоятелно основание, незаконосъобразно се препятства и осуетява упражняването на правото на състезание и кариерно израстване, респективно равното третиране на останалите участници в конкурсната процедура.

ИСКАНЕ:

Предвид изложените съображения, моля, да отмените **Решение 2. 1** и **Решение 2.2** на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 27 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 27 юни 2017 г., публикуван на 29.06.2017 г. като незаконосъобразни.

ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИ ИСКАНИЯ

Моля да задължите Съдийската колегия на ВСС да приложи административната преписка.

ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Прилагам доказателства, че съм действащ съдия, за участието ми в предходен и приключил по досегашния ред конкурс, извлечение от кратък стенографски Протокол № 27 от заседанието на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 27 юни 2017 г., публикуван на 29.06.2017 г.

ПРИЛОЖЕНИЯ: съгласно текста:

1. Акт за встъпване в длъжност.
2. Резултати от класиране от конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване в апелативните съдилища - наказателна колегия, обявен с Решение на ВСС по протокол № 41/16.07.2015 г. обн. ДВ бр. 56/24.07.2015 г., от интернет страница на ВСС.
3. Квитанция за внесена такса.
4. Кратък стенографски протокол.
5. Препис от жалбата за ответната страна.

03.07.2017г.

С уважение:

гр. София

V